

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

S. Magelund

Den jydsk slægt

Magelund

1763-1954

**DEN JYDSKE SLÆGT
MAGELUND
1763 - 1954**

* * *

"S L E G T E N"

Det ord har fra min tidligste barndom betydet meget for mig. Min moder fortalte mig alt om sin slægt, både så langt tilbage, hun mindedes, og hvad hun havde hørt; og det var slægten i bredeste form, hun regnede med; (alle har jo en slægtsfølelse i snævrere form).

Min moder udsendte et hefte om sin slægt allerede i 1928 -, som hun så bad mig "engang føre videre". Hun opmuntrede mig til at udsende et om min faders slægt.

Min moder tog mig med på besøg hos slægten, både på enkelte besøg og til sammenkomster. Min fader delte moders synspunkt og opelskede det hos mig ved at fortælle om sin slægt. Bedstefader fortalte mig også meget.

Som ældste af den yngre generation færdedes jeg tit rundt i hjemmene og følte mig så vel alle steder, og jeg er hvert af disse hjem så megen tak skyldig for kærlighed og støtte. Hvert hjem havde sit særpræg, som jeg kunne fortælle en del om. Fælles for dem alle var, at man ville "tjene Gud under Indre Missions form og i dens rækker"; og i "sandhed". Det sidste er meget vigtigt, idet: "sandhed i hjertets inderste har Gud lyst til": Fejlene i hvert hjem var for mig, som altid har "set skarpt bag kulisserne"; ikke vanskelige også at se en del af. Et fælles træk har været flid og nøjsomhed, ofte slid, selv om vi ikke "kommer på højde med" vores stamfader.

Måske skal jeg slutte med samme ord, som jeg sluttede med, da jeg i sommer ved vort sædvanlige femårige familiestævne af min moders slægt, som forresten på flere forskellige måder har haft en del berøring med min faders slægt, talte om og over "slægten gennem 200 år": "Skal vi da være som de Gamle? Nej! Vi skal leve, - og vore efterkommere også -, vort eget liv, i vor egen form, men sådan, at der også af os må blive sande kristne personligheder; - lige meget i hvilken kirkelig "retning" vi føler os hjemme -, og så at vi som disse søger livets lykke og dybeste kræfter, og hjælp til dette vanskelige livs kår, i vor dyrebare bibelbog".

S. Magelund

*25-5-1885

"Den oprigtiges slægt velsignes"

"Man kan aldrig være forsigtig nok i valget af sine forældre" sagde et vittigt hoved engang. Hermed antydedes, at slægtssammenhængen har en afgørende betydning for et menneske. Mange mennesker må lide, fordi de er født i en degeneret slægt, eller fordi tilbøjelighed til sygdom eller laster forplantes med slægten.

Den slægt, dette lille hæfte handler om, har været under Guds velsignelse, ikke for vor skyld, men for fædrenes skyld. Vi har fået en rig åndelig slægtsarv, i det små kan vi nynne med på salme 112,1-3.

Salig er den, som frygter Herren og ret har lyst til hans bud.
Hans ræt bliver mægtig på jord, den oprigtiges slægt velsignes.

Velstand og rigdom er i hans hus,
hans retfærdighed varer evindeligt.

Det er en stor og uforskyldt gave, vi har fået, men det er også en opgave: at bringe denne åndelige arv videre. Hvad nytter det, vi kan give vore børn en god uddannelse eller trygge økonomiske kår, hvis ikke vi kan give dem den bedste arv: Frygten for Herren og lyst til hans bud.

Heftets korthed forbyder at fortælle om "alt, hvad fædrene har kæmpet, mødrene har grædt", men alle ved vi lidt om det. Gid den åndelige arv, de vandt til os, må bevares i tusinde led.

Johannes Magelund
*29/7 1909.

DEN JYDSKE SLEGT MAGELUND

1763 - 1954

Niels Sørensen *28-2-1826 i Flemming, døbt samme dag, fremstillet i kirken 16-4-1826; gift 17-6-1853 i Hvirring kirke med Mette Sofie Jakobsdatter *28-5-1828 i Boring, døbt i Hvirring kirke. Husmand og arbejdsmand på Rask Mark, til familien 1859 flyttede til Hjortsvang, hvor han til sin død 20. oktober 1898 også var husmand og arbejdsmand. Hustruen døde allerede 18-8-1873. Om stammoder er intet skriftligt bevaret, og ingen nulevende af slægten har kendt hende. Jeg har aldrig spurgt bedstefader om hende, den tanke faldt mig desværre ikke ind dengang. De små glimt jeg har hørt af bedstefader og eventuelle andre, der har erindret hende, giver mig intet billede.

Hans forældre var: Søren Nielsen grd. i Flemming, † 20-1-1847, 84 år gammel, og hustru Ane Jensdatter Bøng, som døde 1844 55 år gammel. Hun betegnedes ved sin død "Søren Nielsen Malunds hustru".

Morfaderen var husmand J. Jakobsen, der døde 1866, 72 år gammel, og som var gift med Ane Elisabeth Jensdatter, hun døde i 1850, 47 år gammel.

Som det ses, er navnet Malund brugt før 1844. Der er intet kendt angående dette tilnavns tilblivelse?

Inden familien flyttede til Hjortsvang, fødtes to sønner, som begge døbt h.v. Søren Nielsen Malund og Jakob Møller Nielsen Malund. Der vides intet angående navnet Møller på dette ene sted? Ved det første barns dåb i Hjortsvang 1859 fremkommer slægtsnavnet Magelund for første gang. Stamfaderen Niels Sørensen kaldtes altid "Niels Måind" (jydsk). Der kan kun gisnes om årsagen til overgang til Magelund? Antagelig har der foreligget en høre- eller skrivefejl ved det første barns dåb i Hjortsvang, og så har man "fortsat uden nærmere" i kirkebogen i Hjortsvang?

Som kuriosum kan nævnes, at da min fader søgte adoptionsbevilling til et forældrelost barn, skulle det absolut have navnet Malund. Og først da jeg tilbød at skaffe 50 dåbsattester med familienavnet Magelund, kunne det ordnes. Der findes en anden slægt af samme navn, den omtales senere. Og her er en bestemt tilknytning til et stednavn Magelund. De to slægter er hverandre absolut uvedkommende. Fynsslægten har ordnet lovbeskyttelse. (Vort navn forveksles ofte henholdsvis med Madelund - Madelung - Magelung.) Har prøvet uden held at stedfæste og navnefæste slægten længere tilbage gennem arkivet i Viborg, men kun nået til 1763.

Niels Sørensen, *28/2 1826 i Flemming.
"Bedstefader"

Bedstefader holdt vi alle meget af. Jeg var kun 13 år, da han døde, men jeg vil gerne prøve at fortælle lidt om ham, som uden for mit hjem var mit lyseste barndomsminde.

Det var en fest for mig, hver gang han kom. Skønt vort hjem var fattigt, fandt moder altid lidt ekstra frem på en eller anden måde, selv om han altid bestemt frabad sig det, nøjsom til det yderste som han var.

Når først han og moder, - og fader, hvis han ikke var på arbejde, - havde fået talt sammen, så kunne jeg få ham helt for mig selv. Han gav sig så i lag med mig og alt mit skrammel med virkelig interesse og gav mig gode råd om alle mine hjemmelavede ting. Bagefter var jeg meget spændt, for næsten altid under legen løste han op for en lille pakke, han havde haft i lommen indsvøbt i et stykke avispapir. Deri var en eller anden ting, han selv havde lavet til mig at lege med, eller råmaterialer, som jeg selv skulle lave til efter hans anvisning. Så gik vi ud i stalden, haven og marken. Hvis han ikke var for træt, nåede vi også ned i tørvemosen, når fader arbejdede der. Jeg mindes ikke, at han fortalte mig om naturen, men om marken, husdyrene og alle mulige praktiske ting, som ethvert barn trænger til at lære at lege og arbejde med, fortalte han, så drengen lyttede med åben mund. Eventyr fortalte han mig aldrig, men ofte fortalte han mig beretninger fra det virkelige liv. Han opfordrede mig ofte til at blive dygtig til at læse om alt muligt, for det havde han ikke haft lejlighed til. Han smilede og smilede hele tiden for at give mig mod på livet. Han fortalte mig engang om sin deltagelse i krigen 1848-50, men på en sådan måde, at jeg fik afsky for våben og mistro til, at disse kunne redde verden. Jeg har aldrig hørt ham fortælle bibelhistorie for mig, men ofte bad han moder fortælle derom, medens jeg sad hos ham. Han ville dog altid gerne tale med moder om disse ting.

Altid forekom han mig at være tjenstvilligheden og hjælpsomheden selv, hvad jeg også hørte moder og andre sige om ham. Undertiden gik bølgerne højt i vore kredse om spørgsmålene "Indre Mission Grundtvigianisme", "Den rette tro" o.s.v. Bedstefader sagde vel sjældent noget, men han var sådan, at enhver selvfølgelig regnede ham for en sand, ærlig Kristen.

Jeg bemærkede ofte den ærbødhed, man viste denne jævne, fattige hus- og arbejdsmand. Aldrig hørte jeg folk skændes, når han

var i nærheden. Bedstefader havde altid været rask, indtil han fik en svulst i hovedet efter en dårlig tand. Usigelig smertefuld blev hans sygeleje, og han døde, uden at man kunne lindre hans smerter. Alle, som talte om hans sygdom, berømede og beundrede hans tålmod og udholdenhed. Det sidste minde kan jeg endnu se for mig. Jeg tjente langt borte og havde fået lov at komme til ham endnu engang hos min farbroder Jakob, hos hvem han var til det sidste. Han sad i sin lænestol, led meget og ønskede snarest muligt "at komme hjem". Tålmodigt og selvfølgelig ventede han dog på "Guds time", sit milde blik havde han endnu helt i behold. Han sagde kun lidt, kunne næsten ikke tale, og det knøb mig at finde ord for mine følelser. Så tog han meget famlende med sine svage hænder sit lomueur op af vestelommen: "Den skal du have, Søren, du har tjent, fra du næppe kunne knappe dine egne bukser". Det var vel nok overraskende. Selvfølgelig blev jeg så stum, at moder måtte bede mig sige tak, - og så skulle hun passe på det til min konfirmation. Så nikkede jeg, og han så på mig endnu en gang med sine milde øjne. Mens tårerne løb ned over mine kinder og benene pilede af sted den lange vej, bad jeg Gud; og det samme har jeg gjort siden, at når jeg engang skulle dø, jeg da måtte være som bedstefader.

Om bedstefader.

Fortalt mig af en, som kendte ham gennem åringer.

Mange år arbejdede han på Bygholm teglværk ved Horsens. Han gik dertil mandag morgen - ca. 25 km. -, var der altid til arbejdstids begyndelse kl. 6. Lørdag aften gik han atter til sit hjem i Hjortsvang. Ofte om søndagen hentede han da medicin til sin syge hustru, en tur ca. 15 km. Det var kendt, han ofte "sang på vejen". Engang kørte han med lægen (en vikar, der ikke kendte ham). Han havde kørt skarpt, da han hentede ham til et alvorligt tilfælde. På hjemvejen gjorde lægen to gange opmærksom på det ønskelige af mere fart. Bedstefader tav, pegede kun på de dampende heste. Sidste gang var lægens ord skarpe og ærgrelige, men hjemkommen bød lægen ham indenfor og underholdt sig med ham om hans "syn" på mange ting. I sit lille moshus, som ikke kunne sælges, da "hverken hus eller beliggenhed var noget værd", holdt han lidt fjerkræ. Den, som har set forståelsen mellem ham og dyrene, glemte det ikke, siger fortælleren. Han gik ofte og "ordnede" brænde til to gigtsvage kvinder i "Fattighuset", som man jo da havde. Engang gik han til sognerådet om lidt hjælp til dem.

"Der er mange, der er gode ved dem", indvendte formanden. "Det er du uden skyld i", svarede han og fik det forlangte.

Som ældre hjalp han ofte i præstegården. En dag trak han rullen. Det blev tiden, kærerne skulle flyttes. Han mindede fruene angående tiden? Hun mente, det kunne vente. Vi er kærernes Gud, de bør have deres mad til tiden, og de fik det.

Vedkommende fortalte en del træk fra krigen 1848-50, hvor bedstefader var med både under Rye og senere under Helgesen. Fælles for dem alle var, at han nødigt talte om andet derfra, end de morsommere episoder, som han havde et skarpt øje for. Han var altid en trofast og afholdt kammerat. Fortælleren slutter med (skønt denne ikke hørte til samme "kirkelige retning") - I sandhed, ham kunne det siges om: "Vel, du gode og tro tjener, du var tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget."

Elisabeth Magelund, * 29/11 1861, + 24/6 1891.

"Faster Elisabeth"

Hende kan jeg godt erindre lidt om; og alt er egentlig sagt med ordene: "Hun er den af alle børnene, som lignede bedstefader mest, både i sind og skind". Og de få gange, jeg var sammen med hende, virkede hun på mig lige som bedstefader. Dette synspunkt har jeg fået bekræftet af en uden for familien, som kendte hende godt.

Ane Nielsen Magelund, * 16/3 1859, + 11/12 1931.

"Faster Ane"

Hende kender jeg vel bedst af dem alle. Hun var jo sypige og kom som sådan i vort hjem, og undertiden hjalp moder hende med at sy for fremmede. Aldrig glemmer jeg, da hun som følge af sit arbejde ved symaskinen nat og dag havde fået en dårlig arm. Hun boede da hos os en tid og fik behandling, dels med induktionsapparat og dels med brændenælde, som armen blev pisket med. Jeg fulgte i begyndelsen spændt denne foreteelse, og jeg syntes begge dele var frygteligt; men da hun lo og smilede under hele forestillingen, bad jeg om også at måtte prøve, og det var slet ikke så slemt.

Hun var min søndagsskolelærerinde, og hun opdagede, at jeg snød for at gå der så ofte, hun var meget forarget derover! Det

værste var dog for mig, at hun ofte talte om den lille flok, som frelstes og den store som brændte evigt i helvede. Dette var en tale om det evige liv, som jeg ikke kunne forliges med. Helt anderledes virkede ordene "hvad intet øre har hørt, hvad intet øje har set, og aldrig er opkommet i noget menneskes tanke, det har Gud gemt til dem, som elsker ham". Fæster Ane var en dygtig søndags-skolelærerinde, og hun gjorde også et værdifuldt ungdomsarbejde i så mange år.

Da hun som 50-årig giftede sig, blev vi alle meget overraskede. Men da vi senere kom i hendes hjem, var det hele alligevel så rigtigt og selvfølgeligt. I hendes lange enkestand var hendes færden som før og dog endnu rigere. De vidnesbyrd, der fra mange lød ved hendes bære, var ægte i klangen helt igennem. Hun havde været klar over, at hun skulle dø, hun havde uddelt alle sine småting med kærlig og nænsom hånd, ja, hun var rede. I sine sidste år syntes jeg, hun kom til at ligne bedstefar mere og mere.

S. Magelund.

Det var ventet, at en fra hver slægtsgren havde fortalt lidt om deres grens stamme; men man har bedt Johannes Magelund og mig derom.

Søren Nielsen Malund, * 2²/9 1854, var hele sin tid landmand. Til 1900 på en lille ejendom i Hjortsvang Kær. Desuden arbejdede han som daglejer for 0,50 kr. daglig om vinteren, 1 kr. om sommeren og 2 kr. i høsttiden. Ejendommen, - hvorpå også boede to aftægtsfolk, som vi havde det bedste forhold til, - var ca. 3 ha. og gennemforsømt både ude og inde.

Fader var en særlig skattet daglejer, til at sætte kornhæs var han selvskrevet hos alle, der havde mulighed for at få ham til det, men ejendommen nåede fader aldrig at få sving i. Nøjsomhed og slid under alvorlig guds frygt var løsnen i hans hjem. Ikke få gange gik vi børn halvsultne i seng, men sammen var vi lykkelige midt i sliddet. Jeg vover at påstå, at når 7 børn døde som små, var hovedårsagen for meget slid, for lidt og for dårlig kost både før og efter fødslen. At moder gennem årene havde ialt 16 plejebørn i kortere eller længere tid siger en del om hendes særlige livsindstilling.

1900 flyttede fader til Skanderup som fodermester på en større gård. Det gav bedre økonomiske kår, men fader savnede eget hjem på egen jord. 1903 købte fader igen ejendom og havde tålelige kår der til sin død 1906.

Den afgjorte kristelige ånd, - daglig bøn og bibellæsning var en selvfølge -, som rådede i mit hjem og hos min moder til hendes død 1939 som enke, har menneskelig talt været drivkraften i min senere færd og mit livssyn.

Trods små kår hele tiden var vort hjem altid et gæstfrit hjem, og mange både ældre og unge færdedes der.

Jakob Møller Nielsen Magelund, * 19/10 1856, var i vid omkreds kendt som "Jakob skrædder", og var den sidste på den egn af de gammeltdags skræddere, som med deres tunge pressejern drog rundt i hjemmene og syede. Man råbte på ham fra hver en kant på grund af hans usædvanlige solide og billige arbejde og hans så noble og smittende personlighed. Senere opførte han eget hus med stort værksted og butik i Hjortsvang og havde både svende og lærlinge. I hjemmet oplevedes så megen sorg og smerte, idet flere børn døde af den dengang absolut dødelige sygdom brystsyge (tuberkulose), men hvor bar de to sorgerne og smerterne godt sammen.

Hjemmet var ofte samlingssted for "de opvakte", datidens betegnelse for indre mission. Hans personlighed og uegennyttighed fremgår af følgende træk:

"ca. 1945 var jeg hos en mand i nabolaget, vedkommende spurgte mig, om jeg var i famillie med Jakob Magelund. Da jeg svarede ja, sagde han med ærbødig betoning: "jeg er ikke, som han var, men gid jeg var det".

Han var kasserer for indre missionskredsens økonomi. Revision og bilag var dengang unødvendige, men han havde en for en kasserer herlig egenskab, der var altid penge i kassen til alt godt og nødvendigt, og det gjorde han af et ydmygt og taknemmeligt sind.

Kathrine Nielsen Magelund, * 1/8 1863, husker jeg fra hendes besøg hos os i "Karet", og som faster havde vi børn megen glæde af hende. Altid havde hun en ting med til os alle, når hun besøgte os, og tillige en smittende glæde og munterhed. Da hun havde fået eget hjem i Vorbasse, besøgte vi hende - som hun os -. Hendes hjem var et rigtigt hede hjem på afgjort kristen grund, som så mange af vesteregnsens indre missions hjem er. Og hun passede ind i den nøjsomhed og det slid, som kendetegner denne egns folk. Efter sin mands død og hjemmets opløsning boede hun først en tid i Gudme, derefter i Svendborg og ernærede sig som syerske hos broderen Jens. På Færgevej 26 fik hun et dejligt hjem sammen med Lydia og Sofie. Her blev et lyst og glad samlingssted for familien og unge

fra byen, som gerne hyggede sig i de små stuer.

Fra mange sider, - og af egen erfaring fra de gange, jeg holdt ferie i Svendborg -, ved jeg, at hendes hjem i al jævnhed var en naturlig fortsættelse af traditionerne som prægede den ældre generations hjem. I hele hendes redelige, stilfærdige åndelige indstilling fandtes noget af den overbevisende kraft, der er indre missions mål.

Jens Nielsen Magelund, * 18/6 1866, lærte skrædderhåndværket hos sin broder Jakob, og arbejdede forskellige steder i landet indtil han nedsatte sig som skrædder i Svendborg 1891. 1906 flyttedes forretningen til Børsgaarden, og her virkede han til sin død.

Vanskeligheder var der nok af. At forretningen blomstrede, tog han som en gave fra Gud. Han forstod, at også i vor jordiske tilværelse er alt af nåde, og man mærkede altid hans taknemmelighed mod Faderen i himmelen.

Han og hans hustru kom snart ind i et positivt kristeligt arbejde i byen. Han var i mange år medlem af menighedsrådet, medstifter af K.f.u.M., og i en årrække tillige formand for indre missions samfund. Han var åben og lige til, lagde ikke skjul på hvad hjertet var fuldt af, og var et dybt kristeligt gemyt, der brændte af kærlighed til Guds riges arbejde og ofrede både tid og kræfter og penge i denne sags tjeneste.

Hjemmet var præget af kristen tro, der bar det oppe i alle livets forhold, i sorg som i glæde. Det var en stor glæde, da de i 1931 kunne holde 40 års forretningsjubilæum, ved hvilket der blev vist dem megen opmærksomhed fra mange venner. Den store forretning er stadig i slægtens eje.

Men også sorgen besøgte hjemmet, tre af børnene døde som unge. Det tog hårdt på dem begge, men de lærte at sige med Job: "Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lovet".

Carl Magelund, * 9/10 1869, var først landmand, men lærte snart skræderfaget. En tid arbejdede han i Jylland, derefter arbejdede han nogle år sammen med sin broder Jens i Svendborg. Omkring 1900 begyndte han Skræder- og Herreekviperingsforretning i Gudme. En datter skriver: "Far og mor kom til Gudme med tomme hænder. Deres hverdage var lange og strenge. Alligevel prøvede de at hjælpe andre, f.eks. når mor, trods syv børn og flere øvende i hjemmet, gik ud at hjælpe syge og gamle og også ofte vågede hos dem om natten. Til gengæld var søndagene en virkelig hvile- og glædesdag for os alle. Søndag morgen var der en egen festlig stemning. Ved morgenbordet fik vi lov til at spise al den "honningmad", vi kunne, og hele dagen tumlede vi os i værksted og butik med alle nabokammeraterne. Alt imens nød far og mor deres søndagsro, læste og lagde al det daglige

arbejde, spekulation og vanskeligheder, hvoraf deres liv egentlig var fyldt, til side. De tog os altid med i kirke og gik tur med os, og var vejret fint, pakkede mor madkurven, og vi tilbragte dagen i skoven med leg og sang. Mange gange har vi hørt far og mor afslå invitationer for helt at hellige sig hjem og børn. Mange kristne unge kom til far og mor i deres fritid, og de befandt sig vel; der var trygt og hjemligt trods små kår. Vi var altid mange. Far var en gæstfri og ejegod natur og var helt indforstået med, at hvor der var børn og unge, måtte der engang imellem ske noget. Jeg husker f. eks. ture til stranden, til de kendte haveanlæg ved Glorup o.s.v. I den lange vognmands-charabanc sad vi dobbelt; der var så mange, der skulle have del i glæderne! Hele deres liv var præget af stor kærlighed. Tillid og fortrøstning til Guds ord bar dem igennem alle svære tider og prøvelser."

På den åndeligt døde egn prøvede de at holde møder og gudstjenester for derved at vinde mennesker for Kristus - ofte under modstand fra de skiftende præsters side. Men de holdt ud, og en lille Indre Missionskreds voksede op. Til sidst sagde menighedsrådet ved et præstevalg: "Missionsfolkene er de eneste, der går i kirke, så de skal også have lov til at vælge præst." Sine sidste år fik far da også den glæde at få en præst, med hvem han kom til at stå i et godt samarbejde. Denne skrev efter fars død i Kristeligt Dagblad bl. a.: "Med Carl Magelund har Indre Mission mistet en af sine gamle, trofaste venner. Som ganske ungt menneske blev han vakt og omvendt, og fra den stund brændte han for Herrens sag. At føre mennesker til Jesus Kristus var det første og største for ham. Magelund var egentlig en mand af få ord; kun når samtalen drejede sig om Jesus Kristus og frelsen i ham, blev han veltalende. I de senere år havde han overdraget sin solide og store forretning til børnene, mens han selv med råd og dåd og penge gik ind for Guds riges arbejde; ingen arbejdsgren var ham fremmed; alt stod hans hjerte nær. Vi er mange, som takker for Carl Magelund, Herrens trofaste vidne".

Johs. Magelund.

Niels Sørensen og hustrus slægt.

- A₁ Søren Nielsen Magelund, * 23/9 1854 i Hjortsvang Kær, † 31/8 1906, landmand i Hjortsvang Kær og Skanderup, gift 15/5 1883 med Ane Marie Sørensen, født i Sindbjerg. - 9 børn hvoraf de 7 døde som ganske små.
- B₁ Søren Nielsen Magelund, * 24/5 1885 i Hjortsvang, børnehjemsforstander i Vorbasse og Stauby, gift 1.gang 16/8 1915 i Vorbasse med Petra Nielsen, * 16/8 1887 i Elsted, † 12/12 1924, barn C₁. Gift 2.gang i København 9/5 1926 med Mariane Axeline Friis, * 20/1 1888 i Hvorup, † 27/9 1951, 2 børn. (H.Friis-Petersen: "Familien Friis fra Ribe gennem 400 år" 1949, s. 130).
C₁ Helge Magelund, * 11/8 1916 i Vorbasse, sognepræst Viium

- lysgaard, gift 25/11 1944 i Charlottenlund med Therese Elisabeth Keiding, * 10/10 1919 i Charlottenlund.
- D₁ Karen Elisabeth Magelund, * 2/9 1945 i Aarhus.
- D₂ Solveig Helga Magelund, * 18/5 1947 i Aarhus.
- D₃ Astrid Gerda Magelund, * 7/12 1950 i Vium.
- C₂ Tony Margrethe Friis-Magelund, * 14/12 1927 i Aarhus, cand. jur.
- C₃ Else Friis Magelund, * 28/8 1929 i Nebsager, stud. med.
- B₂ Sofie Magelund, * 1/6 1889 i Hjortsvang Kær, gift 24/6 1916 m.H.V.Pape, *10/2-1864 i Østed, † 7/11 1948, mejeribestyrer i Bredsten, husejer i Aarhus.
- C₁ Villy Pape, * 12/9 1917 i Bredsten, automobilhandler, København, gift 29/12 1944 i Aarhus med Tilly Bredvig, * 19/12 1912 i Mejrup.
- D₁ Else Pape, * 9/9 1948 i København.
- D₂ Henrik Pape, * 9/5 1947 i København.
- C₂ Edna Pape, * 16/10 1918 i Bredsten, gift 26/12 1942 i Skjern, med Willy P. E. Thomsen, * 1/1 1910 i Skjern, gartner.
- D₁ Svend E. Thomsen, * 23/7 1944 i Charlottenlund.
- D₂ Lejf Thomsen, * 22/12 1946 i Charlottenlund.
- D₃ Ricard Thomsen, * 28/11 1947 i Charlottenlund.
- D₄ Lisbeth Thomsen, * 21/5 1950 i Charlottenlund.
- C₃ Vera Pape, * 2/11 1919 i Bredsten, gift 27/6 1947 i Aarhus med Holger Mikkelsen, * 22/10 1911 i Todbjerg, arbejdsmand, Aarhus.
- C₄ Ove Pape, * 31/12 1922 i Bredsten, fabrikant, København, gift 12/11 1948 i Rødvig med Lilly Jensen, * 16/6 1920 i Rødvig.
- D₁ Jørgen Pape, * 17/5 1949 i København.
- C₅ Hilda Pape, * 25/3 1926 i Bredsten, gift 26/5 1946 i Aarhus med Axel Christensen, * 17/5 1922 i Sevel, banemand.
- D₁ Tove Pape Christensen, * 26/5 1947 i Aarhus.
- D₂ Birgit Pape Christensen, * 12/3 1949 i Ulstrup.
- C₆ Elly Pape, * 25/3 1926 i Bredsten, gift 3/12 1949 i Aarhus med Bjørn Raagaard Sørensen, * 24/7 1928 i København, maskinarbejder.
- D₁ Ilse Raagaard Sørensen (adopteret), * 24/9 1953 i Skive.

- B₃ Jens C. Magelund, (adopteret) (Jens Christiansen), * 16/6 1900 i Skanderup, gift 15/4 1928 i Kolding med Sofia Opowka, * 6/11 1898 i Polen.
- C₁ Johannes Magelund, * 13/4 1931 i Fovslet.
- C₂ Maria Magelund, * 26/5 1935 i Fovslet.
- A₂ Jakob Møller Nielsen Magelund, * 19/10 1856 på Rask Mark Hvirring sogn, Skrædermester i Hjortsvang by, gift 1. gang 6/2 1885 i Sindbjerg med Sørine Nielsine Jensen, født på Aale Mark 4/8 1865, † 28/11 1906, børn B₁ - B₁₃. Gift 2. gang 1/9 1911 i Linnerup med Birthe Marie Jensen, † *23/11 1866, † omkring 7/5 1922 i Hornsyld.
- B₁ Mette Sofie Nielsen Magelund, * 15/3 1886 i Hjortsvang, † 2/5 1886.
- B₂ Mette Sofie Jakobsen Magelund, * 27/5 1887 i Hjortsvang, † 2/5 1899.
- B₃ Niels Jakobsen Magelund, * 6/1 1889 i Hjortsvang, † 20/2 1895.
- B₄ Christen Jakobsen Magelund, * 4/4 1891 i Hjortsvang, skrædermester i København, gift 14/5 1922 i Silkeborg med Laurine Petrine Sørensen, * 28/2 1902 i Silkeborg.
- C₁ Poul Erik Magelund, * 24/1 1923 i Silkeborg, købmand i København, gift 1/3 1947 på Frederiksborg med Else Margrethe Ludvigsen, * 12/1 1922 i Roskilde.
- D₁ Poul René Magelund, * 18/7 1948 i København.
- C₂ Kurt Preben Magelund, * 8/3 1924 i Silkeborg, trykker i København, gift 11/11 1944 i København med Erna Bentzen, * 14/12 1924 i København.
- D₁ Yvonne Mona Magelund, * 3/8 1945 i København.
- D₂ Karin Magelund, * 12/4 1947 i København.
- C₃ Carl Max Magelund, * 22/11 1927 i Balle sogn ved Silkeborg, trykker i København.
- B₅ Mariane Jacobsen Magelund, * 18/3 1893 i Hjortsvang, † 4/6 1908.
- B₆ Ane Elisabeth Jakobsen Magelund, * 24/7 1894 i Hjortsvang, † 6/4 1908.

- B₇ Niels Jakobsen Magelund, * 12/3 1896 i Hjortsvang, skrædermester i Græsted, gift 15/8 1920 i Gudme med Petrea Elisa Johanne Kirstine Pedersen, * 5/8 1896 i Albjerg Ome sogn.
- C₁ Helge Wangberg Magelund, * 6/1 1923 i Svendborg.
- B₈ Marie Jakobsen Magelund, * 30/8 1897 i Hjortsvang.
- B₉ Marinus Jakobsen Magelund, * 28/5 1899 i Hjortsvang, arbejdsmand i Aarhus, gift 5/5 1929 i Grindsted med Mariane Andersen, * 3/5 1931 i Aarhus.
- C₁ Erik Magelund, * 3/5 1931 i Aarhus.
- C₂ Svend Magelund, * 1/12 1936 i Aarhus, † 20/12 1936.
- B₁₀ Peter Magelund, * 26/4 1901 i Hjortsvang, † 26/4 1901.
- B₁₁ Anna Jakobsen Magelund, * 4/5 1904 i Hjortsvang, † 12/6 1904.
- B₁₂ Johannes Jakobsen Magelund, * 4/5 1904 i Hjortsvang, skrædermester i Vanløse, gift 20/4 1935 i Aarhus med Ruth Jensen, * 22/12 1907 i Hellerup.
- B₁₃ Søren Peter Jakobsen Magelund, * 14/11 1906 i Hjortsvang, arbejdsmand i Aarhus, gift 9/4 1939 i Aarhus med Gudrun Edith Sørensen, * 14/9 1913 i Aarhus.
- D₁ Jørn Magelund, * 9/2 1940 i Aarhus.
- A₃ Ane Nielsen Magelund, * 16/3 1859 i Hjortsvang, gift 5/11 1904 med grd. Niels Frandsen, * i Tørring, † 11/12 1931.
- A₄ Elisabeth Magelund, * 29/11 1861 i Hjortsvang, husbestyrerinde, † ca. 1890.
- A₅ Kathrine Nielsen Magelund, * i Hjortsvang 1/8 1863, † 29/10 1928, gift 17/7 1896 i Vorbasse med landmand Jens Larsen.
- B₁ Lydia Hansine Larsen, * 14/7 1899 i Vorbasse, gift 12/8 24 i Svendborg med lærer Peder Kristian Madsen, * 22/7 1897 i Gullev ved Bjerringbro.
- C₁ Ingrid Kathrine Madsen, * 3/8 1925 i Szndbjerg sogn, sygeplejerske, gift 28/12 1948 i Kolind med Knud Lorensen, * 29/10 1923, farmaceut.
- D₁ Poul Lorensen, * 31/10 1950 i Stege.
- D₂ Dorte Lorensen, * 5/8 1953 i Stege.

- B₂ Sofie Marie Larsen, * 4/3 1901 i Vorbasse, husbestyrerinde i Thure.
- A₆ Jens Magelund, * 18/6 1866 i Hjortsvang, † 18/2 1932, gift 5/11 1892 i Svendborg med Johanne Kirstine Madsen, * 4/12 1871 i Svendborg, † 28/12 1943.
- B₁ Helga Sofie Magelund, * 11/12 1893 i Svendborg, gift 17/4 1924 i Svendborg med Harald Ryelund, * 15/2 1889 i Vedsted - Vendsyssel.
- C₁ Rachel Ryelund, * 13/11 1920 i Marstrup, gift 2/5 1944 i Onsbjerg Samsø med Conrad F. Andersen, * 6/1 1918 i Sæby - Horns Herred.
- D₁ Lykke Kirsti Andersen, * 24/11 1945 i Hørsholm.
- D₂ Stig Andersen, * 24/2 1950 i Hørsholm.
- C₂ Regner Ryelund, * 25/5 1926 i Marstrup, gift 16/5 1948 i Nøddebo med Lis Bruun, * 18/9 1925 i Hillerød.
- D₁ Jette Ryelund, * 4/8 1949 i Hørsholm.
- D₂ Elisabeth Ryelund, * 2/6 1953 i Hillerød.
- C₃ Leif Ryelund, * 20/3 1929 i Marstrup, gift 26/12 1951 i Torsøe med Gerda Kollerup, født 28/10 1927 i Torsøe.
- B₂ Marie N. E. Magelund, * 11/9 1895 i Svendborg, gift 30/1 1921 i Svendborg med N. C. Henriksen, * 29/6 1897 på Thure.
- B₃ Vilhelm Magelund, * 26/2 1897 i Svendborg, † 27/4 1950, gift 30/9 1920 i Bregninge Tåsinge med Anna Rasmussen, * 17/9 1896 i Bregninge-Tåsinge.
- C₁ Ester Magelund, * 8/9 1920 i Svendborg, gift 30/9 1940 i Svendborg med Aage Rasmussen, * 1/5 1919 i Skaarup, conditor og bager.
- D₁ Bente Rasmussen, * 12-12-1939 i Svendborg
- D₂ Tom Rasmussen, * 9. 6. 1944 i Svendborg.
- D₃ Jette Rasmussen, * 6-8-1945 i Svendborg.
- D₄ Lene Rasmussen, * 19-4-1947 i Svendborg.
- D₅ Jan Rasmussen, * 20-11-1950 i Svendborg.

- C₂ Tove Magelund, * 6/8 1923 i Svendborg, gift 12/1 1941 i Svendborg med Søren Peder Madsen, * 20/7 1914 i Farbjerg Sogn, produkthandler.
D₁ Vibeke Madsen, * 5. 5. 1941 i Svendborg.
D₂ Annegrete Madsen, * 4. 7. 1943 i Svendborg.
- C₃ Harry Magelund, * 23/8 1927 i Svendborg, karetmager, gift 12/4 1952 i Brahetrolleborg med Elna Nyberg, * 7/2 1928 i Korindt.
- C₄ Solvej Magelund, * 23/9 1929 i Svendborg, ekspeditrice.
- C₅ Børge Magelund, * 28/2 1934 i Svendborg, sadelmager og tapetserer.
- B₄ Lydia Magelund, * 5/5 1898 i Svendborg, † 8/12 1916.
- B₅ Oskar Magelund, * 12/5 1900 i Svendborg, gift 16/5 1924 i Faaborg med Inger Marie Rasmussen, * 29/4 1902 i Faaborg, † 3/8 1953.
C₁ Gunnar Magelund, * 15/8 1928 i Svendborg, gift 28/7 1951 i Svendborg med Karen Olsen, * 26/8 1930 i Svendborg.
C₂ Bendt Magelund, * 23/1 1931 i Svendborg.
- B₆ Nina Magelund, * 10/2 1903 i Svendborg, † 27/3 1930.
- B₇ Elisabeth Magelund, * 21/7 1905 i Svendborg, gift 3/9 1933 i Svendborg med Carl Stender, * 10/12 1899 i Svendborg, † 27/4 1952.
C₁ Jørgen Magelund Stender, * 15/5 1936 i Svendborg.
- B₈ Alfred Magelund, * 17/5 1908 i Svendborg, gift 3/3 1935 i Horsens med Elna Hansen, * 21/4 1908 i Horsens.
- B₉ Svend Aage Magelund, * 1/1 1910 i Svendborg, † 29/8 1926.
- A₇ Carl Nielsen Magelund, * 9/10 1869 i Hjortsvang, † 28/8 1943, skrædermester og herreekviperingshandler, gift 11/10 1895 i Holtum Greis med Mette Katrine Nielsen, * 14/11 1869 i Holtum Greis, † 17/9 1937.
- B₁ Sophie Elisabeth Magelund, * 27/9 1896 i Svendborg, gift 17/6 1945 i Gudme med Johannes Ernstsøn, * 23/7 1886 i Tilst, tricotatehandler.
- B₂ Johanne Marie Magelund, * 22/12 1898 i Svendborg.

- B₃ Anna Olivia Perpetua Magelund, * 2/5 1901 i Gudme.
B₄ Ruth Nielsine Magelund, * 24/12 1902 i Gudme.
B₅ Niels Markus Nielsen Magelund, * 7/10 1904 i Gudme, gift
15/7 1943 i Gudbjerg med Kristine Sofie Jakobsen, * 11/9
1913 i Lundeberg.
C₁ Niels Peder Magelund, * 15/5 1944, † 18/4 1947.
C₂ Bente Katrine Magelund, * 2/1 1946 i Oure.
C₃ Nelly Elisabeth Magelund, * 19/2 1947 i Oure.
C₄ Ruth Nina Magelund, * 14/4 1948 i Oure.
C₅ Carl Johan Magelund, * 22/11 1949 i Oure.
C₆ Anne Grete Magelund, * 30/3 1951 i Oure.
C₇ Claus Markus Magelund, * 12/1 1953 i Oure.
B₆ Anna Magelund, * 4/6 1906 i Gudme.
B₇ Johannes Oskar Nielsen Magelund, * 29/7 1909 i Gudme, høj-
skoleforstander, Haslev, gift 1/10 1938 i Muri ved Bern med
Katharine Wagner, *24/10 1915 i Bolligen Schweiz.
C₁ Mette Katharina Magelund, * 24/8 1939 i København.
C₂ Elsa Marianne Magelund, * 25/9 1940 i København.
C₃ Karl Gerhardt Magelund, * 9/9 1942 i Maarum.
C₄ Rolf Magelund, * 26/3 1945 i Maarum.

Den fynske slægt Magelund bør, skønt uden nogen forbindelse med vor, kort omtales. Den har fået navnet lovbeskyttet; og protesterede, da den opdagede jyderne. Overlærer emer. Magelund Nyborg fortæller: Vor slægt stammer fra en indvandret tysker. En af hans efterkommere, Hans Albrechtsen, nedsatte sig i 1800 i Magelund, tre huse tæt ved et voldsted, der hed Magelund slot, hvis svage rester findes endnu. "Erstatningen" for det er Herregaarden Lykkesholm ved Ellested st. Vi jyder hilser fynboerne, af samme navn, takker den for lovbeskyttelsen, og ønsker fortsat fremgang for slægterne Magelund.

Søren Magelund.

